„Ristiissa Reinowadder olli nattuke aega teed ſtin, iñustas teiega kokko ſada, ſatis teile paljo terwiſid, käskis teid norepõlwe peale mõttelda, ja põimas meid wõeraks-lapſiks!“ Seal üidis uhke Kriimſilm-eñand ſure wihhaga: „ſedda teotuſt tahhan teñale kätte taſſuda!“ ja ruttas Reinowadderi jälgi möda koddunt jälle ärra. Tük aea pärraſt, kui ta rebbaſe kätte ſai, ütles ta tulliſe wihhaga: „Mis ſõño ja põimojuttuſt ollete mo laste wasto lobbiſenud? Selle eeſt tahhan teile añaſt näidata!“ Ja ſeddamaid ſaſſis waña-moor Reinomadderi abbemeſt kinni ja akkas tedda rapputama. Reinowadder peastis eñaſt waewaga lahti ja andis jalgele tuld, agga Kriimſilma-eñand olli teña kannul. Seal juhtus iñelikko lugguſi! — Ühhe laggund kiwwi-one ſeinad ſeiſid liggimail mäerünka otſas, ſenna pole töttaſid möllemad, ja rebbane pörkas ſaggedaſt, otſego jäñes koerade ees körwale; ſeina-müür olli ühhes kohhas löhkend, praggo ni lai et Reinowadder wäggiſe läbbi mahtus; ſuur tuggewa kehhaga hundi-eñand piſtis kireſte niña prao wahhele, pakkitas, tõukas, litſus ja tõmbas, rebbaſe järrel puggedes ikka süggawamale ſiſſe, ja pigiſtas oña kehha wimaks nõnda kinni, et ei ſanud eddaſi egga taggaſi. Reinowadder juhtumiſt nähhes jookſis rutto teiſelt poolt wälja, tulli majja ümber taggaſi ja teggi Kriimſilma morile koera kombel nalja. Agga hundi-eñand ei olnud ſõñadega ihnus, waid põimas irmſaſt ja kiſſendas ſõideldes: Se on üsna

kelmi ning warga tõ! Rebbane kostis: „Mis enne ei ſigginend, ſigginego täña.“ — Kui wimaks eñand waewaga ſeina prao wahhelt lahti peaſis, olli Reinowadder jubba ni kaugele jõudnud et kätte ſamiſt eñam lota ei olnud. Ja Kriimſilma-eñanda öiguſtnõudmine ja auwarjamine ſai kahhewõrra kautuſeks.

Läkki nüüd taggaſi watama, mis Hints lõkſus teeb. Kui mehhike lingus eñaſt tundis, akkas ta kaſſipillil kibbedaſt laulma. Mart kargas kiſſa peale ſängiſt wälja, ütteldes: önnelikkul tunnil pannin ſilmuſe augo ette; warras on wangis, nüüd peab ta kukke inna mulle kätte maksma! Siis puhhus ta tuld üllesſe, ärratas iſſa, ſullaſe ja mu perrerahwa uñeſt ja üidis: rebbane on wangis! läkki tedda ſuggema! Nüüd kargaſid ſured ja weiked aſſemelt, ja Mart läks, wemmal käes, otſekohhe kaſſi kiſſa peale, andis pimmedas ühhe matſo ni hirmſaſt kaſſile pähhe, et üks ſilmamuña wälja kukkus. Iggamees tonkis nüüd waeſt kaſſi, kedda rebbaſeks piddas, ja ſullane tulli raudangoga, misga kañawargale otſa tahtis lüa. Hintſi ſurma-tund ſeiſis ſilma ees; agga ſeal kargas ta wihha ning walloga maaſt üllesʒ, önnetumal kombel ſullaſe reite wahhele kinni, ja ammustas ning kriimustas meeſt irmſaſte ja narris mehhe kolledaſt ärra: ſeddawiſi oña kaddund ſilma rahwale kätte taſſudes. Kiſſaga langes ſullane wallo kätte miñeſtuſſe mahha. Suur ehmatus tulli kõigide peale ja kelas perretüdruko mõtlemaſt, ſellepärraſt ütles ta täie

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1848, lk. 34